

087 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Wasse (slot)

De bontewas mot nou nog gespoeld worde. De slang wordt an de kraon gedaen en daer 't keukeraompie naer 't schuurtie gelege. Hier kan 't waoter makkelijk in de grippel weglôope. Zô 'n slang an de kraon is aagelijk verbôdje, daerom mor hope dat 'r gêen pliesie komt. 't Is in ieder geval makkerlijker as mit emmers waoter sjouwe. Sijgchie vingt dat spoele in de winter mor 'n kouwe bedoening en stelt voor om het waoter te waarme. "Hoe haol-ie 't in je harsel!", zegt Annechie. "Wat hê-je voor zô'n grôote was nou an êên keteltjie waarm waoter? Azzie je klompe aantrekt en je hande waarmt bove 't avvepeurtie lôopt dat best los. Je bin teslotte niet van porcelaain. "Nou, zouwe we dan eerst mor koffie drinke", zegt Sijgchie. "Belnêent maaid, eerst d'n bontewas ophange, dan kan dat vast drôoge as we 'n baksie doen". Achter 't huis wordt aales aan drôoglijne gehonge, netjies soort bij soort, want de bure motte niet denke, dat we slordig zijn. Dan wordt gelijk eve de wittewas op d'n blaaik gekeerd en is t'r aaindelijk tijd voor 'n baksie.

Onder 't koffiedrinke zegt Sijgchie: "As 'k vanaevend niet te moei bin, wil ik nog 'n hortie naer Merieje van tante Mansie, want die is ommers vandaeg jaerig". "Nou je ken gaon omdat 't Merie is", zeet Annechie, "mor aandere is 't niks nôodig mit de maandag, want as 't 'n mietjie meezit, kanne me vanaevend best nog strijke". "Neeje hoor, dat doe 'k maargemiddag wel. U wil aaltijd die was persé op êenen dag weg hebbe. Tege de middag wordt de wittewas van d'n blaaik gehaald en gespoeld. Dat is nog 'n keer kouwe hande. Dat vringe mot-jie o klere, want hoe stijver je ken vringe, zôveuls te gauwer is de was drôog.

De witte was gaot ok nog deur 'n blaauwsel, dat maakt 't goed nog witterder. Veul goed wordt ok nog gesteve, vernaomelijk ketoene strijkgoed. Stijzel koke is 'n kunst apart; 't mot niet te dik zijn, mor ok niet te dun. De boorde an de overhemde motte extrao stij, dus daer smere me met de hand nog 'n bietjie op. Ok gaon ze wel naer de wasserij, dan komme ze as stijve hoepeltjies trug. 't Gesteve goed wordt nat gesprenkeld en stijf in mekaor gerold. De ijzers worde op de kachel goed hêêt gemaakt; 's zeumers in 't schuurtie, 's winters in d'n huis. Sijgchie mos t'r in 't begin aaltijd om lache. Ze zeed: "Eerst gao je van 't drôoge en daernae weer nat maoke".

D'r worde drie ijzers gebruikt, dan hê-je elke keer 'n hêêt ijzer. Moeder Annechie zeet, dat zij de overhemde wel zel doen omdat dat zô naauw let. De rest kan Sijgchie doen en daer is ze d'n hêêle dinsdagmiddag zoet mee, want 't is aaltijd nog 'n hêêle was van zeuve grôote mense. Voor de manne 'n pertijchie overhemde die behaalve de waarkboezeroene aamel gestreke motte worde en voor de vrouwe iederen dag 'n schôone schort. De laokes, de koppiesdoeke en zoudoeke, aales en aales wordt gestreke. Zô was de wasdag zô 'n vijftig, zestig jaer geleeje. Waarke van d'n vroegen ochend tot 's aeves laet en dan te bedenke, dat me nou 'n wassie van êên persoon nie meer mit de hand kenne doen. Want aales gaot nou in 't wasmesien.

We hebbe dut verhaol van 'n lezeres mit plezier geleze en hebbe bewondering voor 't geheugen van de schrijfster, omdat ze ons laet denke an aal die waarkzaamheeje die we nou voor 't grôotste dêel nie meer hoeve te doen. Hartelijk dank.

